

Konungsúrskurður

Nr. 1
12. febr.

um

lögun hins klofna fána og um notkun hans, svo og um
fána hafnsögumanna.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda
og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Áldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegulegum tillögum stjórnarráðs Íslands höfum Vjer
allramildilegast úrskurðað þannig:

Með tilvísun til konungsúrskurðar 30. nóvember f. á., um fánann, skal lögun hins
klofna fána, sem stofnanir ríkisins einar mega nota, vera þannig: að krossbreidd og gerð
stangarreita skal hinn klofni fáni vera svo sem hinn almenni fáni, farfáninn, en ytri reitirnir
skulu vera þrefalt lengri en stangarreitirnir og $\frac{4}{7}$ af lengd þeirra, oddmyndaðir, skárneiddir
á innjöðrum alt frá hinni lárjettu rauðu krossálmú, er skal þverskorin; skulu hvítu rendurnar
beggja vegna við rauðu krossálmuna skáskornar með. Landsímafáni, póstháni og tollgæslufáni
skulu vera klofafánar með merki í efra stangarreit miðjum þannig: Landsímafáni með stjörnu
með neistum út frá til allra hliða, póstháni með horni og tollgæslufáni með stóru tjei (T).
Skulu merki þessi vera silfurlit og gylt kóróna yfir.

Fáni hafnsögumanna skal vera sem farfáninn en með hvítum jöðrum á alla vegu
jafnbreiðum krossinum, það er $\frac{4}{7}$ af breidd bláu reitanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 12. febrúar 1919.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.